

Anti pilote de ligne droite*

- på kurs med Clément - Utdrag ur *En spättas dagbok*

Fredag 7/6 Dag 1

Härligt att få vakna med så mycket fågelkvitter. Sängen är superskön och jag har sovit gott och djupt hela natten. Känner mig utvilad för första gången på länge och det är bra, för dagen kommer att vara intensiv så jag behöver verkligen all energi jag kan få.

Klockan är drygt tjugo över nio när vi lämnar boendet efter en mycket god fransk frukost med en underbart krispig baguette. Yttertemperaturen har redan kommit upp till 16 plusgrader. Himlen är oskyldigt blå. Det bådar gott.

Vi stannar först på macken 200 meter bort för att tanka hojen innan vi tar oss iväg till Metz, 15 minuter bort, där mc-utbildningen som Mats har anmält sig till ska äga rum på en enormt stor parkering utanför en biograf.

Utbildningen vi nu ska vara med på i tre dagar hålls av Clément Duval, som kallar sig "Anti pilote de ligne droite". Med denna titel menar han att han inte är någon förare som bara kör rakt fram, utan han är expert på U-svängar och att ta kurvor med rätt teknik. Det ska Mats få lära sig.

Mats hittade Clément via videor på Youtube och numera kommer folk från alla möjliga håll i världen för att vara med på hans utbildning. Han har till och med haft deltagare från Indonesien och Maldiverna. Dagens deltagare är, utöver vi som kommer från Sverige, Bruno som kommer från Bretagne, Jonathan från Strasbourg och Pierre från Paris. Alla

fyra med olika motorcyklar som Clément tämjer så fort han sätter sig på dem, oavsett modell. Jonathan har en Yamaha, Bruno har en HD och vi har vår fantastiska R 1250 GS (ber om ursäkt till dig som hade önskat en mer detaljerad beskrivning av varje hoj, men mina hojkunskaper sträcker sig till att det är ett fordon med två hjul och en motor. Men oro dig inte. Jag kan i alla fall skilja på en motorcykel och en skoter). Skämt åsido, Pierre har ingen egen motorcykel idag, utan får under utbildningens gång låna en hoj av Clément, som har med sig fyra olika modeller att välja mellan.

Dagen börjar med att vi får sätta oss i släpvagnen där Clément transporterar sina hojar. Han har inrett den med ett tresitsigt säte längst in, och för att alla ska få plats idag, har han två extra vikbara stolar. På motsatta väggen har han klistrat in en whiteboard-film där han kan rita sina scheman. Vi börjar med teori om hur hojarna är uppbyggda, och om hur motorcykeln styrs med roteringsaxeln. Deltagarna får sedan träna på att sitta på en hoj; Clément lutar hojen

*Förare anti raksträcka, fritt översatt

och deltagaren får vrida styret åt det håll hojen lutar för att visa dem att hojen då rättar upp sig igen. Vi får sedan en genomgång om de olika krafterna som styr hojen och jag börjar nästan önska att jag hade haft Clément som fysiklärare när jag gick i skolan, då hade jag kanske förstått något av fysikens lagar. Clément är väldigt pedagogisk och förklarar allt perfekt på franska, och på engelska speciellt för Mats, så jag får själv egentligen möjlighet att höra samma sak två gånger, vilket är väldigt lärorikt.

Till dig som är fysikintresserad får du formeln till centrifugalkraften som Clément går igenom, men som jag inte förstår. Du är säkert klokare än jag och kan förstå den själv. Varsågod: $m \times V^2/R$ (m = massa, V = hastighet, R = radie).

Efter teorigenomgången börjar Clément med att visa vad det är tänkt att slutresultatet ska bli för varje deltagare efter utbildningen, genom att i tur och ordning köra deltagarnas respektive hojar med deltagaren sittande på passagerarplatsen.

Därefter blir det nu en praktisk övning om att hitta rätt sittställning på hojen. Då ska föraren tänka på: fötterna, rumpan, och att hålla underarmarna parallellt med marken. Nästa praktiska övning blir att sitta rätt, köra och låta hojen driva. Fortfarande med rätt sittställning ska nu föraren hålla jämn gas och vifta med armbågarna (tänk fågeldansen). Sedan blir det samma sak, men nu med lutning fram och tillbaka.

Nästa moment för förarna blir att styra hojen först med underkroppen och sedan utan att ha fötterna på fotpinnarna. Varje deltagare får personlig och utvecklande feedback.

Alla är så engagerade att vi glömmer bort tiden. Klockan hinner nästan bli två på eftermiddagen innan vi får i oss någon god lunch från närmaste (500 meter bort), och nästaste (enligt Clément) restaurangen med fyllda mackor på Taksim där vi också kan utnyttja toaletterna. En liten fin vit hund klädd i rosa slips och vit krage ligger snällt, under en stol i restaurangen, omedveten om sin egen söta spegelbild på det blankpolerade golvet.

Efter den goda lunchen får Mats träna på att köra i cirklar. De andra deltagarnas övningar håller jag tyvärr inte reda på för Clément individanpassar träningen så att varje deltagare får träna på vad hen behöver tills varje moment sitter. Alla får dessutom köra på olika delar av parkeringen och hamnar nästan bortom mitt blickfång.

En av Cléments före detta elever, Florence, anländer under eftermiddagen och berömmar Clément. Hon kommer speciellt för att hälsa på medan hennes barn fortfarande är i skolan. Mot sen eftermiddag anländer fler av Cléments före detta deltagare för att hälsa på och ösa eloge och lovord över Cléments utbildning. Det du lär dig här, det lär du dig inte när du tar körkort och det är till och med en hel del som Clément behöver rätta till hos varje deltagare. Det påminner mig om min egen erfarenhet som lärare, och Cléments sätt att undervisa och vara mot eleverna påminner mig om hur jag också själv är mot mina deltagare. Clément är pedagogisk, hans utbildning är genomtänkt och strukturerad. Varje deltagare blir sedd och får exakt vad hen behöver för att hen ska kunna uppnå sin fulla potential. Han ger deltagarna rätt verktyg så att de efter utbildningen kan fortsätta öva och förbättras.

Clément mäter "kycklingremsan". "Går du längre ut på däcket, så trillar du",

Clément visar en video för oss där en av hans före detta deltagare gör en U-sväng och lägger knäet i marken utan att köra fort. Filmen visar att du inte behöver vara snabb för att sätta ner knäet; du behöver inte göra motlut för att balansera din cykel, och den gyroskopiska effekten är inte ansvarig för balansen på din cykel. Clément säger att hans elev nu är bättre än han själv, "vilket säger allt om läraren", tillägger han.

Att vara en bra lärare hindrar dock inte en från att vara människa. Det är bra att vi i toppboxen alltid har med oss en första hjälpen-väska som vi vann av Svedea på en utlottning på D15:s avrostning för två år sedan. Den är som en försäkring. Man hoppas att man aldrig ska använda den, men idag kommer den väl till pass när Clément råkar skada sig på nyckelringen till sin mc-nyckel som han har i fickan. När han stoppar handen i fickan för att ta ut nyckeln, river den vassa nyckelringen en 8 cm lång, tursamt nog ganska ytlig, skåra i hans handled. Jag stoppar Mats som kör runt på banan för att kunna ta ut första hjälpen-väskan. Vi får både nytta av handspriftflaskan jag stoppade in i den och av de desinficerande våtservetterna som ingår i väskan. Vi har dock inga plåster som är tillräckligt långa för att täcka såret, så Clément dränker våtservetten igen med handsprift och tejpar fast den runt sin handled med svart tejp han har med sig.

Medan Cléments handled får vila en stund får deltagarna träna på sittställning samt att hitta rätt muskler i låren och i magen genom att sitta på kanten till vagnen som vi använde som lektionssal under förmiddagen.

De andra har nu tränat hela dagen, själv har jag tränat efter en åktur. Den sista timmen får jag äntligen hoppa på därbak

på hojen igen. Mats fortsätter att köra i cirklar. Han måste emellanåt träna på att sätta ner foten i svängen och sparka som om hojen var en sparkcykel. Jag blir dock fort yr, så turen blir tyvärr inte långvarig. Det är ändå dags att avsluta dagen med att alla hjälps åt att samla ihop konerna; Clément kör tillbaka in sina hojar i vagnen och i sin kombibil innan det är dags för en summering av dagen.

– Vad hindrar nu hojen från att falla? frågar Clément.

– "Le braquage", hastigheten har ingen betydelse utan det är att man måste vrida styret åt det håll hojen lutar så att hojen rättar upp sig igen.

Det har varit en mycket intressant och lärorik dag även för mig som inte har mc-kort, utan bara åker med. Jag är tacksam att Mats valde att gå den här utbildningen; efter bara en dag har den redan gett oss mycket och jag ser fram emot de andra utbildningsdagarna i morgon och på måndag för att se både Mats och de andra deltagarnas utveckling.

Lördag 8/6 Dag 2

11°C, klockan är 7:16 när vi lämnar boendet och temperaturen sjunker en grad när vi kör in i skogen. Det känns lite svalt med bara KNOX-byxorna, men vi kommer att ha nytta av våra svala kläder senare under dagen. Temperaturen stiger till 12 plusgrader när vi kör in i Metz och solen strålar

återigen från en blankblå himmel. Idag börjar utbildningsdagen kl.8 för vi måste sluta kl.16 då parkeringsplatsen måste lämnas tillbaka till biografen som Clément hyr den av.

När vi anländer 25 minuter senare (eftersom Mats tog en liten omväg denna gång) är Clément redan i full gång med att lägga ut konerna för att stänga in parkeringsplatsen.

Idag börjar deltagarna med att öva vidare på det sista de gjorde igår kväll. För Mats del blir det att ta ner foten när han gör en U-sväng. De andra får köra i cirklar eller göra andra övningar som de behöver. Clément tar deras hoj och visar, eller ber varje deltagare återigen att sitta på passagerarsätet så att han kan instruera dem samtidigt som han kör med deras hoj.

Det Mats måste fokusera på idag är följande: ”(Make your body) Fall, Rotation, Full lock” (OBS! Uttala med engelskt uttal). Han får också köra rakt fram i ettans växel med ett varvtal mellan 2000-2500 varv. Han får hålla gashandtaget stilla medan han bromsar med fotbromsen tills motorn stannar för att hitta gränsen vid vilken hastighet motorn stannar. Mats är livrädd, men han lär sig hur långsamt han kan köra innan motorn stannar. För säkerhets skull har han sänkt hojen för att ha bra stöd ifall motorn verkligen skulle stanna.

Under en paus berättar Clément att han tvingat sina bilskolelever att blunda. Han gav dem dock instruktionerna att bromsa och gasa för att tvinga dem att fokusera på de andra sinnena än sin syn. Det ska Pierre snart få erfara.

Cléments fru, Sophie, och deras gemensamma tvååriga dotter, Emmy kommer för att hälsa på en kort stund under förmiddagen.

Före lunchen, som idag också intas med hämtmat från samma ställe men en timme tidigare än igår, får vi en genomgång med teori om hur man tar en kurva med hjälp av bromsarna.

Efter lunchen blir det nu en spännande övning för Pierre. Han får sitta på sin hoj, på passagerarsätet medan Clément kör, men nu ska han sitta rygg mot rygg med Clément och följa med i Cléments rörelser. Pierre ska hela tiden tänka på att hålla huvudet och blicken raka. Det ser lustigt ut för oss åskådare, men det är ett bra sätt för Pierre att fokusera på Cléments rörelser samt öva på förtroende och tillit.

Inför en annan övning behöver Clément sopa en del av parkeringen. Han hade bokat en firma som skulle komma med en maskin och sopa hela parkeringen, men de kom inte. Clément sopar bort nästan 2 spannar fyllda med grus.

Under eftermiddagen fortsätter Mats att öva på sin ”Fall, Rotation, Full lock”-teknik tills han känner att det sitter. Clément säger till mig att Mats egentligen var redo för nästa moment, men Mats är envis och vill fortsätta träna. Träning ger färdighet, så det är bara bra.

När det är en timme kvar av dagens utbildning ber jag Clément köra vår hoj med mig därbak. Jag vill känna skillnaden mellan Mats och Cléments körning i U-svängarna. Jag får ha mina händer på hans axlar för att känna på hans rörelser.

Det är lite ryckigt i själva svängen och det går snabbare än när Mats gör det, men det känns aldrig otrött, trots att vi inte har sidoboxarna som skydd för mig om vi skulle falla. Clément omsätter verkligen teorin i praktiken. Allt han har gått igenom under dagen, idag och igår, får jag nu känna på.

Som man brukar säga: tiden går fort när man har roligt. Klockan är redan 16 och vi behöver packa ihop och summera dagen. Varje deltagare får återigen personlig feedback. Jonathan lämnar oss idag och kommer inte att vara med på måndag, men han är väldigt nöjd över det han har lärt sig.

En och en halv timme och ett par gruppbilder senare är alla klara för avfärd. De andra vill ta en drink innan vi skiljs åt för dagen, men jag känner mig helt slut i huvudet och i kroppen, samt alldeles för svettigt för att hänga på. Det har

varit värmerekord på 26 plusgrader och strålände solsken hela dagen på parkeringsplatsen. Mats är tacksam för sina KNOX-kläder och jag tycker synd om de andra som

har tjocka, icke-ventilerade jackor eller läder-kläder. Det är svettigt att arbeta som reporter. Jag ser fram emot en dusch, så vi kör tillbaka till boendet och avslutar dagen med en fin färd genom centrala Metz som verkar vara en mycket vacker stad.

Söndag 9/6 Bonus

Igår sa Clément att han kanske skulle hålla på med Moto Gymkhana under dagen idag. Han skulle höra av sig vid kl.11. Nu är klockan nästan halv två och vi har inte hört något från honom. Jag har suttit och skrivit hela förmiddagen och funderar på om vi ska ta en promenad eller göra något när solen fortfarande är uppe eftersom vi inte har hört något från Clément ännu. Det hade varit trevligt att utnyttja det fina vädret när det fortfarande är dagsljus.

Jag hinner inte komma längre i min tankebanan när det plingar i mobilen. Jag har fått ett mejl från Clément. Han skriver att han är bakom köpcentret Waves och kör Motor Gymkhana. Det är i princip 3 km härifrån.

Det är nästan brandkårsutryckning som gäller. Klockan är 15:14 när jag får mejlet. Vi bestämmer direkt att vi bara måste ta oss dit. Mats rakar sig, vi klär på oss våra mc-ställ och en halvtimme senare är vi på väg.

Clément har lagt en bana med koner på en tom parkeringsplats som han har stängt in med sin kedja bakom det stängda köpcentret (det är söndag och nästan allt håller stängt i Frankrike). När vi kommer fram är han på banan med sin hoj och kör. Det ser spännande ut.

Hans fru, Sophie, och deras gemensamma dotter står vid vagnen. En vän till dem är också där. När vi anländer, kör Sophie iväg med sin egen hoj bort till McDonalds runt hörnan så att de kan få i sig lite mat. Jag vet inte hur länge de har varit på parkeringsplatsen, men att anlägga banan var antagligen tidsödande.

Under tiden som Clément och Sophie äter anländer en annan vän till dem, Agnes, som har haft Clément som

mc-instruktör. Hon vill prova på banan. Först hittar hon inte, så när Sophie har ätit färdigt visar hon Agnes hur hon ska köra runt.

Träning sliter på däck...

Mats vill självklart också prova på. Clément instruerar honom. De små blå konerna ska du alltid ha på din vänstersida, och de små orange konerna med vita streck ska du ha på din högersida. Mats hittar inte riktigt rätt från början heller, men när han har lärt sig banan, kan han nu fokusera på sin körning. Och när han känner sig bekväm med banan får jag prova på att åka med. Det är riktigt roligt. Mats kör lugnt, men detta är inget som vi hade kunnat göra för bara ett år sedan, och med Cléments träning från gårdagen färskt i minnet känns det som att Mats har nytta av det han lärt sig.

När klockan närmar sig 18, säger Agnes att hon måste hem för hon är hungrig. Vi har redan varit på plats i två timmar men det känns som vi precis har kommit. Otroligt vad tiden går fort!

Innan hon åker iväg frågar Agnes mig om jag vill att hon ska filma oss när vi åker tillsammans, Mats och jag. Vilket erbjudande! Tack! Självklart vill jag att hon ska filma oss. Det blir verkligen en bonus i kväll, inte bara att vi får extra träning på att åka Cléments bana, utan jag får dessutom åka med Clément själv och Agnes filmar det hela också.

Det ser så lugnt ut på filmen. Clément säger att han kör lugnt, vilket jag känner av, men det är ändå häftigt och lite skrämmande att åka med. Jag litar dock fullständigt på honom och får själv känna på det han menar med "Fall". Färden är inte behaglig rakt igenom då jag glider en hel del på sätet (som jag dessutom hade lite svårt att komma upp på, för det hade jag ingen vana på) så jag kniper allt vad jag kan med låren och armarna runt Cléments midja och trycker ner med mina händer på tanklocket. Jag tror många gånger att vi ska falla, men Clément kör kontrollerat. När vi har kört ett varv, undrar han om jag är avslappnad. Jag svarar att jag bara håller andan. Han säger till mig att säga till när han ska avsluta. Jag säger att han kan köra ett extra varv.

När han lämnar av mig är jag helt darrig i låren men vill bara skratta. Det var verkligen ett roligt äventyr att få åka med någon som kan. Känner mig återigen otroligt tacksam för detta.

Vi hjälper Clément och Sophie att plocka undan banan. Clément säger till mig att han såg att Mats hade nytta av det han lärde sig på kursen. Mats har precis sagt detsamma till mig. Men Mats har lite svårt att ta till sig feedback. Mats säger att framhjulet gled på ett par ställen och skylldes på att det var grus på banan. Clément säger till honom att framhjulet gled för att Mats hade för mycket tryck på styret. Mats vill inte erkänna det.

Vi ska i alla fall inte göra någon affär av det. Sophie kör runt med sin dotter på en liten bagagevagnliknande vagn och jag ropar till dem: "Fall, Rotation, Full lock". Sophie skrattar. Clément sätter händerna i höfterna och tittar både förebrående och road på mig. Han säger till mig att han undrar om hans dotter en dag kommer att gilla att åka motorcykel. Det kommer hon säkert att göra, svarar jag.

Måndag 10/6 Dag 3

Det är redan 16°C när vi lämnar boendet några minuter efter kl.9 idag. Himlen är än en gång klarblå. Vi stannar först på Lidl så att jag kan köpa en liten present till Clément som han ska få i slutet av dagen som tack för allt. Sedan kör vi till Metz på små vägar, än en gång genom den vackra skogen och på den så kallade "Route des vins", men någon vinprovning har vi inte tid med.

700 meter före målet, det vill säga parkeringsplatsen där vi ska vara för sista gången idag, står vi stilla vid ett rödrljus. Någon i en skåpbil passerar oss i motsatt fil och vinkar till oss. Jag hinner undra vem det är som kan vinka till oss så där en måndag morgon i Metz, innan jag inser, och ser, att det är Clément själv med sin släpvagn. Han tog en annan väg än vi och kommer fram strax före oss klockan 9:40. Nu är jag trött i huvudet idag. Det blir inte många anteckningar för min del. Jag fortsätter filma deltagarna. Vi är en

man mindre, då Jonathan åkte hem igår. Bruno anländer strax efter oss och några minuter senare anländer också Pierre. Alla är ivriga att få träna.

Vi hjälps åt att sätta ut konerna medan Clément stänger in parkeringsplatsen med sin kedja. Alla får nya övningar att träna på utifrån det de behöver. Mats börjar med att få träna på att göra U-svängar. Bruno kör i cirklar och att vända i en korridor. Pierre kör i cirklar och tränar på att ha foten nere åt det håll hojen lutar samt att hålla blicken rak och inte titta ner.

"Det som räknas är färdigheten inte att du klarar övningen", säger Clément. Det håller jag helt och håller med om.

"If you can't turn, there is no balance", fortsätter han. För att illustrera detta spänner Clément fast framhjulet med spännband så att styret inte kan röra sig. Han puttar sedan hojen framför sig, vilket är väldigt tufft.

"Befria styret för att få balans", säger han när han spänner loss styret. När styret nu vrids, reser sig hojen. När du gasar, reser sig hojen i en kurva.

Mats får en ny övning. Han behöver hitta sin fart, och när han är redo ska han bromsa med fotbromsen. Då vill hojen svänga mer, och då tar han en snävare sväng. Det handlar om att lära sig att bromsa med bakbromsen när man lutar hojen. Mats gör övningen svårare för sig själv genom att göra den med en hand.

När Mats är upptagen med en annan övning får jag prova att åka bakom Bruno på hans HD. Det är också en intres-

sant upplevelse. Samma problem som på Cléments hoj igår har jag på HD:n. Jag kasar på sätet. Mina byxor glider så jag måste knipa extra med låren i svängarna. Bruno får dock bra träning på att ha passagerare, eftersom han fru Émma-nuelle, inte kunde vara med idag då hon jobbar. Bruno och hans fru har en Netto-butik i Bretagne och någon måste vara kvar där medan han är på kurs. Om vi har vägarna förbi Bretagne någon gång, är vi välkomna att hälsa på, erbjuder Bruno. De har gott om plats i huset sedan barnen flyttade hemifrån.

Men för att återkomma till mitt HD-åkande, kan jag sammanfatta det att jag nu, efter att ha testat att sitta baktill på flera hojar, tycker att vi har den bekvämaste hojen av alla. Älskar vår ”lilla” Norbert (vår R1250GS).

Lunchen inhämtas på samma ställe igen, och vi passar på att besöka toaletten där medan vi väntar på vår mat. Clément stannar vid vagnen och inväntar oss.

Under eftermiddagen fortsätter deltagarna med sina respektive övningar och jag fortsätter att filmades dokumentera deras framsteg.

Vid fyrtiden börjar det dra ihop sig. Molnen blir mörkare, vinden kyligare och jag ”kissigare”. Ska det bli regn månn-tro? Vi får besök av ytterligare några av Cléments före detta elever. Jag börjar nästan bli avundsjuk. Önskar också att mina elever kunde komma på besök, men det är inte lika lätt för mina elever som för Cléments. Hans elever bor i Metz, mina bor utspridda över hela jordklotet.

Clément har glömt att ta en tur med Mats utanför parkeringsplatsen som han gjorde med de andra deltagarna. Mats är trött och har ingen stor lust till det, så Clément ber mig att övertyga Mats att sätta sig på passagerarsätet bakom Clément för att ta en liten tur utanför parkeringsområdet så att han kan få en känsla av att hur det ska bli att utnyttja det han har lärt sig ”in real life”. Clément är mycket kortare än Mats och står verkligen på täspetsarna på vår hoj. När Mats ska sätta sig på passagerarplatsen ser det riskabelt ut. Men det går bra och de far iväg utanför min åsyn. Under tiden Clément och Mats är borta filmar jag Pierre som kör utan att hålla i styret med händerna. Vilket framsteg! På bara tre dagar har Pierre lyckats göra något som han knappt trodde var möjligt.

Mats och Clément kommer tillbaka efter några minuter. En häger flyger rakt ovanför våra huvud och jag lyckas någorlunda bra fånga det på film. Men flydde hägern det hotande ovädrat? När Clément har sammanfattat för Mats deras gemensamma tur på hojen, kör vi bort till biografen så att jag antligen kan gå på toa där.

När vi kommer ut börjar det smådroppa. På parkeringsplatsen är Bruno, Clément och Pierre i full gång med att plocka upp konerna och packa ihop. Vi hjälps åt medan det börjar regna ännu mer. Det är ett väldigt tunt sommarregn som blöter ner allting. Mellan två regnskurar får vi se lite sol och en väldigt låg regnbåge över trädtopparna i andra änden av parkeringen. Vi är välsignade.

I skyddet av luckan från släpvagnen sammanfattar vi dagen efter att ha plockat undan allting. Clément berättar för var och en hur de har utvecklats och frågar oss om vi är nöjda. Självklart är vi mer än nöjda. Vi har alla fått bra pusselbitar och ser nu hela bilden. Vi har alla fått verktyg att använda i verkliga livet. Clément tackar oss för dessa tre dagar och jag ger honom mina små presenter. Italienska kakor och små chokladbitar.

– Jag har en där hemma som alltid svarar ”chocolat” väldigt tyst, som om det var en hemlighet, när man frågar henne vad hon vill ha, säger Clément.

Min present kommer att göra fler glada hemma hos honom.

Regnet har upphört över parkeringsplatsen. Mats torkar Brunos säten och våra innan vi alla kör åt var sitt håll. Vi är sist ute ur parkeringsplatsen där vi har tillbringat tre lärorika dagar. Jag kan verkligen varmt rekommendera alla som vill utveckla sin körteknik att gå en kurs hos Clément. Mats ska se om han kan få honom att komma till Sverige för att hålla en kurs. Det hade varit roligt.

Fotnot: För dig som skulle vara intresserad av att gå utbildningen med Clément kan prisbilden ligga runt 8000 kr för tre dagars utbildning. Utbildningen kommer att hållas i Malmö-regionen. Anmäl gärna intresse till Mats Jönsson (mats@fotomats.se).

Bilder och filmer från de tre dagarna hittas här:

